

پنج شنبه 8 تیر 8 شعبان 28 ژوئن

انعقاد قرارداد معروف رژی یا امتیاز تنباکو در سال 1307 هجری قمری ...

انعقاد قرارداد معروف رژی یا امتیاز تنباکو در سال 1307 هجری قمری
قرارداد معروف رژی یا امتیاز تنباکو در سال 1307 هجری قمری میان دولتهای ایران و انگستان منعقد شد. به موجب قرارداد ژری، خرید و فروش دخانیات در انحصار استعمار انگلیس قرار گرفت و دولتهای بیگانه، اولین بار باب استقراض را به روی ایران گشودند. در پی امضای این قرارداد آیت الله میرزا حسن شیرازی مرجع تقلید شیعیان جهان مخالفت خود را با امضای قرارداد ژری، اعلام و حکم تحریم تنباکو و دخانیات را صادر کرد. مردم شهرهای ایران نیز به پیروی از روحانیان به مخالفت با این قرارداد برخاستند تا اینکه سرانجام ناصرالدینشاه از بیم قیام سراسری در کشور؛ و اعلام جهاد این عالم جلیل القدر و دیگر علما، امتیازنامه را در شعبان سال 1309 هجری قمری بطور رسمی لغو کرد و عاملان شرکت ژری به فعالیت خود در ایران پایان دادند.

درگذشت میرزا علی اکبر طاهرزاده متخلص به صابر در سال 1329 هجری قمری
میرزا علی اکبر طاهرزاده متخلص به صابر از شاعران مشهور قفقازیه روسیه در سال 1329 هجری قمری درگذشت. او در سال 1278 هجری قمری در شماخی از شهرهای ایروان بدنیا آمد. 12 ساله بود که زبانهای ترکی و فارسی را آموخت و با اصول کتابت نیز آشنا شد. طاهرزاده همواره مشتاق فراگیری علوم و معارف رایج زمان خود بود. اما پدرش او را به تجارت گمارد ولی پس از درک علاقه فرزند او را از ادامه این کار معاف کرد. طاهرزاده از آن پس به مطالعه پرداخت و در همین دوران اشعاری در مدح حضرت سید الشهداء (ع) سرود که بسیار مورد توجه اهل شعر و ادب قرار گرفت. صابرهیچگاه به مدیحه سرایی نپرداخت و در اشعارش از فقیهان و مستمندان حمایت می کرد. اشعار او مشکلات اجتماعی مردم عصرش را به خوبی هویدا می کند. دیوان اشعار صابر به زبان ترکی قفقازی در سال 1331 هجری قمری در بادکوبه چاپ شده است.

پایان قیام تاریخی پارسی ها با پیروزی در سال 1830 میلادی
قیام تاریخی پارسی ها برای سرنگون کردن شارل دهم آخرین شاه خاندان بوربون در سال 1830 میلادی با پیروزی به پایان رسید. وی از سلسله دوم بوربون بود و قصد برقراری مجدد استبداد را در فرانسه داشت. اما با انقلاب ژوئیه 1830 میلادی مردم آزادیخواه و انقلابی پاریس او را سرنگون کردند و اوناچار استعفاء کرد، و بوربون ها برای همیشه مقام سلطنت را از دست دادند.

پیاده شدن سپاهیان ژاپنی در سواحل جنوبی هند و چین برای جنگ در سال 1941 میلادی
با پیاده شدن سپاهیان ژاپنی در سواحل جنوبی هند و چین در سال 1941 میلادی، جنگهای خونین میان نیروهای ژاپنی و قوای مستقر در این منطقه درگذشت. در آن زمان سواحل جنوبی هند و چین، و شهرها و ممالک این بخش از آسیا جزء مستعمرات سه کشور هلند، فرانسه و انگلستان محسوب می شد. از این رو، دول استعماری این کشورها به شدت از اهداف استعمارگرانه خود دفاع می کردند. اما به دلیل دولتهای اروپایی در جنگ جهانی دوم، نیروهای ژاپنی موفق شدند بسیاری از جزایر و بنادر اقیانوس آرام و آسیای جنوب شرقی را تصرف کنند. این مناطق تا پایان جنگ جهانی دوم یعنی تا سال 1945 میلادی و شکست قطعی ژاپن از متفقین در اشغال ژاپنی ها باقی مانده.

مسأله فرارود (ماوراء النهر) پس از فروپاشی امپراتوری ایران - افتادن بخارا، سمرقند و تاشکند به دست چینیان
پس از سقوط ساسانیان و فروپاشی امپراتوری ایران، منطقه فرارود (خراسان بزرگتر) بیش از مناطق دیگر ایرانزمین دچار خلاء قدرت شده بود. «؛فرارود» آخرین منطقه ای بود که یزدگرد سوم (آخرین شاه ساسانی) جهت ایستادگی در برابر عرب به آنجا رفته بود. پس از ترور او در مرو، پادگانهای ایرانی در مرزهای شمال شرقی میهن هم (که در منطقه فرارود به «؛مرزبان» موسوم بودند و بزرگترین پاسگاه آنها در «؛خجند» استقرار داشت) منحل شدند.

با انحلال پاسگاههای مرزبانی ایران در مسیر سیردریا، در ژوئن سال 752 میلادی چند واحد نظامی چین از سیردریا (رود سیحون) گذشتند و بدون برخورد با مقاومت وارد منطقه فرارود شدند. نیروهای چین که از دره رود "تاریم" به منطقه فرارود وارد شده بودند تا بخارا، سمرقند، تاشکند و بخارا پیش آمده و بر آن سه شهر مستولی شده بودند. این نیروها که با مقاومت پراکنده مردم محل رو به رو بودند پس از اطلاع از نزدیک شدن یک سپاه عرب به فرارود، منطقه را بدون جنگ ترک کردند.

اقوام تورکیک (غزا و ...) که به صورت مسالمت آمیز (به نام چرانیدن گوسفندانشان) به «؛فرارود» مهاجرت کرده بودند باقی ماندند که غزنویان و سلجوقیان از آن جمله اند. پس از عقب نشینی چینیان از فرارود، دیری نپایید که قرقیزها سرزمین ایغورها را که اینک در قلمرو چین است تصرف کردند و سالهای سال بر آن مسلط بودند.

در دوران هخامنشیان و تا پایان عصر ساسانیان، به ندرت دیده شده بود که عناصر چینی پای فراتر از دره رود "تاریم" گذارده بودند. این سلسله ها در آلوده نشدن فرهنگ و تمدن ایرانی تعصب شدید می ورزیدند.